

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése ide küldendők az előfizetési díjak, nyiltterek és hirdetések.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Előfizetési árak:
Egész évre 8 kor.
Fél évre 4 kor.
Negyed évre 2 kor.
Egyes szám ára 20 fill.

Hirdetések elfogadtnak:
Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukes M., Oppelk A., „Általános Tudósító” hirdetői oszt. lánya Budapest.

Hirdetések jutányosan számítatnak.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Nyilttér petiarsa 20 fill.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

Erzsébet napjára.

»Pihenj békén, Isten veled.
Legyen áldott nyugvó heled.«

Árpád fejedelmi törzskének sok a dicső hajtása.

Hazavédő és ellenségpró hősök s hadvezérek, kik a magyar vitézségnek szinte a regékbe illő hírét újabb s újabb győzelmekkel szaporítják; bölcs törvényalkotók, kik nemes felvilágosodottságukkal sokban megelőzik korukat; királyi tagjai meg szinte mindannyian buzgó védői, lelkes terjesztői a kereszténységnek, és szent István, az apostolkirály, szent Imre, a szűz herceg, szent László, a királyi hős, az egész kereszténységnek jámbor, dicső s igazi példaképei.

De a fajtáik e fejedelmi törzson a hatalmas hajások mellett gyöngéd bimbók is, kik nőességük varázsával, szent életükkel és halálukkal hódítottak messze földön. Holnap ünnepli az egyház Árpád-házi, magyar szent Erzsébetnek, — ki fényben, árnyban a keresztény alázatosság, könyörület, a keresztény nő és anya megtestülése volt, — ünnepét; II. Endre királyunk leányának, született 1207-ben, ki négy éves korában jegyese, tizenhét éves korában felesége, huszonkét éves korában özvegye volt Lajos thüringiai ögrófnak, huszonegy éves korában pedig kora sirba szállt.

Szük életkeret! De mennyi istenesen nemes érzésből, mily tisztá s anyai kötelességteljesítésből, mennyi irgalmas jöteletből szövődik össze az ő életének képe!

A magyar királyleány erényeinek dicsősítésében hazánk sem maradt télen; IV. Béla királyunk templomot épít emlékére Kápolnán, azután épül a kassai, utána több más Erzsébettemplom; helységek emelkednek, s a jámborság az ő áldott nevérol nevezi el őket; Liszt Ferenc hazánkfia, a zeneművészet egyik fejedelme, szépséges hangokból fon koszorút Erzsébetünk homlokára, költők éneklék áldott jó szívét.

De minden magasztalásnak koronája a keresztény egyház határozata, melylyel Erzsébetet, a magyar királyleányt a szentek soraiba iktatta.

*

Hatszázharminc év merült el az idő végtelen tengerébe, mióta szent Erzsébet megszületett nemzetünk díszére s a keresztény világ dicsőségére. Ekkor a bajor Alpesek legszebb vidékén, a starnbergi tó hullámzó habjai mellett fekvő posszenhofeni kastélyban, — mely Németország legrégibb fejedelmi családjának, a Wittelsbachoknak ősi fészke, — pillantotta meg a napvilágot a család egy új bimbója, egy hercegnő, kit Erzsébetnek kereszteltek, s szent Erzsébet lett a védőszentje; s a felső bimbó virág-szába szökken, mely tündéri szépségével s még nagyobb lelki bájával, de különösen szive jóságával elbűvölt mindenkit. S a jó Isten mintha csak ezt az Erzsébetet nemzetünknek szánta volna cserébe a másikért! Bajor Erzsébet a közelünkbe jön, Ausztria ifju császárnak nejeként.

Királynő lett az egyszerűen nevelt bajor hercegi leány, s nem hordta méltóbb nő nála a királyi koronát. Ugy külső, mint lelki szépsége királynővé tették őt a királyi korona nélkül is. Nagy igazságot mondtak akkor, midőn azt állították róla, hogy a legszebb és legjobb királyné Bécsben lakik.

Az esküvő fényéből Magyarországra akkor kevés jutott, őh, mert nehéz idők voltak azok a magyarra nézve. Nem sokkal előbb a kezünkbe kényszerítették a kardot, hogy védelmezzük jogainkat, törvényeinket; s mikor hosszú, dicsőségteljes védekezésünk után nem vehettek rajtunk erőt, segítségül hívták ellenünk azt a hatalmat, mely eddig minden szabadságot eltírt; s mikor hősi harcok után az egyenletlen erők tusájában elbuktunk, a »vae victis« teljesült rajtunk. A győző hatalom rettenetes boszúja börtönbe, bitófára hurcolta a nemzet legjobbjait, szabadságunkat eltörölte, s siri csöndbe fojtotta nemzeti életünket; »minden nap új szenvedést hozott, minden új szenvedés egy — egy gyökerét tépte el a bizalomnak s hitnek.«

Szívünk megdermedt a kormányzó hatalom iránt; sűrű, vigasztalan éjszaka borult hazánk egére, melynek nem ígértezt hajnala.

A nemzet reményt reményre épített. S mikor Erzsébet megjelenik közelünkben, felésmelünk; mintha a magyar reménylő, bizakodó lelke érintkezett volna titokban azzal a csodálatos finomságu női lélekkel, érezte ő is már ekkor, hogy kikhez kell vonzódnia,

TÁRCZA.

Az obsitos.

Az állomáson senki se várta. Igaz, nem is tudhatták megérkezését, mert két héttel előbb szabadságot, mintsem a három év kitelt. Mekkora lesz a meglepetés, ha majd otthon benyit a szobába, mint kanavasiselt, harcedzett ember. Hiszen Góntér András ott szolgálta a királyt — azaz a reglement szerint a császárt — Boszniában, hol bár a megszállott tartományok régen kétségbe vannak, mégis úgy érzi magát a katoná, mint ellenséges földön. Most, hogy az »urlauber« kemény, szabályos lépésben faluja felé tartott, különös érzés fogta el. Ugy rémlett neki, mintha lelkének egy részét, s talán a lebecsebbet, messze, messze országban hagyta volna el, s most az idegenből maga is mint idegen kerülne haza.

A mint a nyárfa szegélyezte uton egyre közeledett szülőhelyéhez, egyre sápadtabb lesz a lezálló nap ragyogása, mely ősi sugarát szétárasztotta a róna fölött. Ime a falu első háza, a hosszú utca, melynek másik végén áll szüleinek háza. Alig, hogy változott valami. Ott a mellékutcán ugyan egy sor ház újonnan van cserpezeve, bizonyosan a tűz hamvasztotta el a szalmafedeleket. Emitt meg új boltot nyitottak. A név, mely a cégtáblán van, azonban nem hangzik ismeretlenül, többen is viselik a helységben. Különbözik mind a régi. A fák a templom előtt, a plébánia moh-

lepte fala, az iskola, a kopott városháza; — minden a régi, alig hogy valami új jött hozzá, talán egy-két vízkő vagy vaskereszt a temetőben, más alig változott. Az emberek is, akik utközben köszöntik és kezet szorítanak vele, ugyanazt az ábrázatot viselik, mint három év előtt. És a szive összeszorult, mert elgondolkodott, hogy ő maga bezzeg megváltozott: visszatér ugyan szülőhazába, de más érzelmekkel, mint azt három év előtt elhagyta.

Mert hosszú sor ám a három év. A mint félretolta az egyszerű földszintes házban a reteszt, mely a kilincset pótolta, megállt egy pillanatra. Szokatlan felindulás vett erőt rajta, melynek izgalmaiban egy pillanat alatt újra átélte a távolban töltött hosszú időt. A sanjargatást az »abritung« első heteiben. Aztán, mert ha parasztuhanc volt is, de nem sült paraszt, lassanként megkedvelte a kapitányo. Hogy megkapta az első csilagot, s végre, hogy léptették elő káplárnak. S a fehércsedelek hogy nézték jó szemmel, mert bizony helyre egy legény Andris, a bizony.

Kinálkozott is a szerencse és csak ő rajta mult, hogy belehazasodott volna szép vagyunkába. Mert a kántineros gyönyörűség kis leánya, ott Tuzlán, a Lidike, fülig szerelmes volt beléje. Egyetlen öröme volt az öregnek, aki már alig bírta egyedül ellátni üzletét és eleget példázott neki, hogy vegye el az Orszikéjét. Mert Magyarországból származott oda a bosnyákok közé, hát leginkább valami dolgos magyar embert szeretett volna nevének. S hogy szomorkodott a leány, mikor bucsuzott tőle, mikor nehéz szívvél maga tanácsolta

neki, verje ki fejéből, irtsa ki lelkéből ezt a szerelmet, noha ő is érzi, viszonzozza egész lelkével. Hejh, tiltotta ezt a szerelmet a becsület.

Hiszen ő otthon le van kötve, van felesége. És bár ez a házasság oltár előtt még nem kapta meg az áldást, azért mégis csak házasság. Eligérkeztek ők a pap előtt, András meg a szomszédnak, Kaszás Nagy Jánosnak a leánya, Maris és az eljegyzési lakomán hivatalos volt a fél falu. A Maris aztán hozzájuk költözött s azóta ott lakik náluk; Andrisnak az édes anyja őt a menyének szülője és az egész falu Góntérnének nevezi. Ez a frigy azért, mert a honvédelmi minisztérium nem akart beleegyezni és a papnak nem szabad őket összehadni, míg leszolgálja a három évet, ez a frigy azért mégis csak szent. Nem hagyhatja el András a feleségét, hanem vissza kell térnie hozzá, bármilyen nehezebb éssék is neki, még nehezebbre, mint annak a pár levélnak az írása, amelyben néha-néha életjelt adott magáról. És most, bár lelkének javát ott hagyta annál a kis lányánál Tuzlánban, haza is tért, a mint megkívánja a becsület.

Térdével egyet lökött az ajtón és belépett. Az udvarban nem volt senki, de mikor a konyhába lépett, édes anyja nézett rá elámultan, s egy boldog kiáltással keblére szorította váratlanul megjött fiát. Előkerült az apja is, meg a többi háznép és áradó üdvözléssel, kérdésekkel fogadták a haza érkezettét. Azonban . . .

— De hol a Maris? kérdezte A ndrás, mikor sorra csókolgatta rokonait és kezét fogott egyikkel is, másikkal is.

megsajnálta az idegen származású nő ezt a sokat szenvedett és szenvedésében is nemesen viselkedő magyarságot. Mélyes szívvel megértette, hogy az a nemzet, ki baját oly megadóan és mégis anyai önrzettel viseli, van abban élni hit, jog és erő, s ki erre bizza magát, biztos támaszfalat kapott. Ezért jött oly bátran ama nehéz időben, midőn a császári trón megreszketett, magyarjai közé, rábizva magát s gyermekeit a kipróbált magyar hűségre. Ezt a bizalmat fejezte ki, midőn óvatosságra intették az ausztriai tanácsosok, az akkor még magyar királynévá nem koronázott fejedelemasszonyt, a sokat bántalmazott, sokat türt magyarral szemben. Felsője a hozzá méltóképp utasította vissza a bizalmatlanságot. Az a nemzet — ugymond — mely Mária Terézia mellé állott, mikor az egész világ elhagyta, ma sem felejtette el a »Moriamur pro rege nostro« fenkölt jelszavát. Megyek hű magyarjaim közé.»

És eljött, itt hozta meg magát a magyar szerető szívének védelme alatt, itt élte le köztünk játéknoságát gyakorolva a porosz-osztrák háború válságos napjait, a zugliget egyik villájában. Érezte, hogy itt tudják az ő nagy szívét méltányolni, megérteni.

S reménységünk nőttön nőtt, mikor hirtelen terjedt annak, hogy a fejedelemasszony kezd tanulni nyelvünket; hosszú, hosszú századok óta ő volt az első fejedelemasszony, ki megtanulta s beszélte nyelvünket. S hogy szépült nyelvünk az ő szépséges ajkain! Később hallottuk, hogy olvassa, tanulja történelmünket, könnyez a mult szomorú idők kegyettségén, érzi s érti bánatunk elkeseredésünket. Az ő könnyeire meglágyult a nemzet szive, az ő szeretele szeretelet fakasztott bennünk, mert szeretet a szeretetnek bére.

Az éjszaka végre hajnalra fordult! az ő angyali szeretele kibékítette a nemzetet s fejedelmét. S mikor a béke az 1867-iki koronázásban tetet öllött, széfoszolt a rémséges éjszaka, itt volt a sugaras napfény; s mikor szent István koronája megérintette Erzsébetnek vállát, sok jó tette jutalmaként érezhette szívében, mondhatja magában: századok konkolyát téptem ki a szivekből.

Igaz királynénk, királyi anyánk lett. Szivesen élt köztünk, gyermekeinek szivét

szivehez kötötte, bajainkban támogatónk, szószólonk volt; s mikor följajdult a nemzet két nagy fiának halálán, ő volt az első a ravatalnál az érdemjutalmazó koszorúval, s koszorujánál csak könnyei hatoltak mélyebben.

De jaj! jöttek a szomorú idők ő föléje is; jobbról, balról dőlnek el mellőle félelmetes halállal, kiket vér, szeretet fűzött szivehez, s az iszonyú csapások sziveinek egy-egy részét fagyasztották meg. S mikor egyetlen fia, az ő reménysége s a mi reménységünk, kora sirba dől, szive megreszket a gyógyíthatatlan, mélyeséges sebtől; azóta élete csak viaskodás a földön. Visszavonul a világtól, csak az Istenhez vezető természet ölen keres hasztalan gyógyító balszámot fájó seibeire.

Aggódva kísértük drága nagyasszonyunkat lépésről-lépésre, fellettük életét, naponként imánkba foglaltuk, hogy adja vissza egészségét a Mindenható, s míg mi itthon imádkozunk, addig messze idegenben az ő szive megszünt dobogni.

Idegenben hatolt egy gonosztevő löre az ő jó szivebe, s ő ezt is nyugodtan fogadta s megadással hajtotta le fejét, midőn hervadt arcáról az élet gyszát lecsokolta a halál.

Megjött a rettenetes hír! Szomoruan zúgtak-búgtak a harangok nagy Magyarországon, s rémesen hirdették: nincs többé a magyarnak királynéja! A nemzet őszinte jóakarója, hathatós pártfogója, királyi anyja meghalt!

S elérkezett a bucsuzás ideje; — elérkezett a temetés órája.

Sirtunk és imádkoztunk! Letették a hideg kriptába. Egymás mellett pihennek már a fiú és édes anyja. Letették, s a magyarnak, édes anyját gyászoló magyarnak ismét egy szentje van.

A nemzet reménységének, örömeinek jó részét vele temették el; de nem temették el vele mélyeséges halánkat. A magyarság lelkesedő lángra gyul; templomot emelünk majd a nevének, gyönyörűségeset; szobrot állítunk emlékének, melynek nem lesz párja; a festő, a költő ihletet merit és festi, megzengi az ő áldott szivét, s minden magyar

a szive mélyébe vési: Volt egyszer egy királynénk, idegenből jött, s szívvel-lélekkel a miénk lett.

Oh áldott jó királynénk! Nagyasszonyunk! Végtelen szeretetünk azt sejteti velünk: ott vagy a boldogok honában, királyi rokonodnak s védőszentednek, szent Erzsébetnek körében. Esdve kérünk titeket, oh forduljatok mindketten, ti földi anyák példaképei, az isteni jó anyához:

»Boldogasszony anyánk!
Régi nagy pátronánk!
Sok inségben levén,
Igy szólít meg hazánk:
Magyarországról, édes hazánkról,
Ne feledkezzél meg szegény magyarokról!

Brauner Lajos.

Telefon Csáktornyán.

A pécsi m. kir. posta- és távirat-igazgatóság Csáktornyai nagyközség előjáróságához a következő rendeletet küldte:

29026. II. sz. A nagyközség t. előjáróságának, Csáktornyai. Kereskedelmiügyi m. kir. miniszter ur ő nagyméltóságához közvetlenül benyújtott folyamodványára étesitem közmet, miszerint Miniszter ur ő excellenciája mult hó 25-én kelt 70126. számú leirata értelmében hajlandó Csáktornyának az interurbán telefon forgalomba való bevonását az 1901. évi munka-programmba felvéteni és a mennyiben a szükséges anyagi eszközököt a törvényhozás rendelkezésére fogja bocsátani, ezen összeköttetést az 1901. év folyamán meg is építtetni.

Mintthogy azonban Csáktornyai városi távbeszélő hálózat létesülése alig várható, a jelentkezők a tervbe vett interurbán összeköttetéshez csakis mint bérlek csatlakozhatnának, a mely esetben a jelentkezők lakása a csáktornyai postai és távirat-hivatalban berendezendő nyilvános távbeszélő-állomással kettős huzalu vezetékkel a bérlek költségén volna közvetlen összeköttetésbe hozandó.

Ezen módzat mellett a szóban levő állomásokra nézve a következő feltételek volnaak kötelezők:

1. A bérlek vezetékét a csáktornyai postatávírhivattalól a bérlek lakásáig az állam építi meg és tartja fön;
2. A bérlek az összekötő vezeték létesítési költségeit megtéríti és annak fenntartásáért huzal klm.-kint 6 k., vonal klm.-kint pedig 12 k. évi atalányt fizet;
3. A távbeszélő készülék a beszerzési áron bocsátatik a bérlek rendelkezésére;
4. A bérlek előfizetési díjat nem fizet, hanem az interurbán összeköttetésen folytatott beszélgetés díját esetől-esetre fizetni tartozik;
5. A fennebb megállapított feltételek mellett a csáktornyai helyközt központhoz csatlakozó bérlek egymásközt is beszélhetnek és pedig 5 perczenkint 20 fillérért;
6. Ha Csáktornyán kellő számú előfizetők jelentkezése esetén idővel városi távbeszélő hálózat létesül, a bérlek köteles ebbe a hálózatba, fennebbi összeköttetésének megszüntetése mellett, az erre érvényes feltételek mellett belépni, mely esetben az ő költségére épült vonalat és vezetékét a városi távbeszélő berendezés czéljaira átengedni köteles; az átengedés feltételeit a kereskedelmi miniszter állapítja meg;
7. Legalább 5 bérlelnek kell jelentkeznie. Felhivom ennél fogva czimet, miszerint velem mielőbb közölje, hogy az irt feltételekkel hajlandó-e ott bérlek, hányan és kik jelentkezni? mely értesítés vétele után előterjesztést fogok tenni, hogy Miniszter ur ő exciája ez ügyben végleges határozatot hozhasson. — Pécs, 1900. novemb. hó 3-án. O p r i s. s. k.

A pécsi m. kir. posta- és táviratigazgatóságának fenti rendeletét Csáktornyai nagyközség előjárósága f. hó 9-én tartott ülésében vette érdemleges tárgyalás alá, s mint értesülünk, a létesítendő telefon forgalomba való bevonására ez ideig 12 jelentkező van; remélhető azonban, hogy ez a szám szaporodni fog.

— A Maris . . . a Maris . . . hebegték zavartan, míg végre az anyja neki bátorodott:

— Ne vedd szivedre, édes fiam, biz a Maris elment. Elhagyott az téged; nem érdemes, hogy reája még gondolj.

— Bizonyan ne gondolj vele, szólt az apja, kapsz te még más asszonyt, szebbet, jobbat. Habár nem akarom mondani, hogy épen rossz volt. De hát az anyád és ő nehezen fértek össze. Mikor aztán hazakerült az unokaöccsese, a János, s apjától átvette a kovácsüzletet, hát bizony egymáson fejtették a szemüket. Volt is perpatvar elég e miatt, míg egy száraz napon fogta magát az asszony és visszaköltözött szüleihez.

— És képzeld, vágott bele az anyja, még engem okozott a gaz náció, azt mondták, hogy nagyon rosszul bántam a menyemmel. Pedig egész világ láthatta, hogy a kovács miatt történt.

— Azért talán, mert kaputos ember, szólt az öreg. Mintha bizony te nem érnél annyit, mint amaz.

Andrással forgott a világ. Egy pillanat alatt átérezte a megcsalt szerelem keserűségét, az édes szabadság üdvösségét, hogy hiszen most már nem áll utjában semmi, hogy Lidikével boldog lehessen — s egyszeriben katonás haragra gyult, hogy mért is nem tudta meg annak az okos Marisnak az életveltségét már régen? . . .

Érzéseinek ezt az első viharát már épen valami nagyon hangos és nagyon cifra mondásban akarta szabadjára eresztetni, mikor az apja ugy odavetette:

— Épen félesztendeje, hogy meg is esküdtél a Jánosnal.

Erre Andrisnál megreedt a zápor. A tagbaszakadt, világlátót, katonaviselt ember sirva fakadt: hogy ime kárba vesztet az a lelkiismeretfurdalás, a mit boszniai szerelm miatt érzett; hiába tartotta épségben az itthoni esküt, mikor a párja már rég megtörte; a Lidikével kinálkozó jó szerencsét boldog becsületességével elszalasztotta . . . Fájdalmasan felkiáltott:

— Hát miért nem irtátok meg nekem mindjárt? Hadd lettem volna boldog a magam módja szerint . . .

— Jaj, fiam Andris — szólt az édesanyja csittitgatva, cizirgatva az elbusult legényt — de hogy vettem volna lelkekre, hogy elepedj ott a messi országban! Gondoltam: félesztendő mulva hazajössz, itthon valamennyien megvizsgálatunk, elegen vagyunk hozzá, a kik szeretünk . . .

Andrisnak erre felszikkadtak könnyei. — Édesanyám! apám! — szólt — jól tette a Maris a mit tett, áldani is fogom érte, ha . . . ha jókor megy a levelem Tuzlaba.

Nyugodtan papirt, tollat, tentát kért, derűs arcczal irt levelet Boszniába, meg-megszakítva Lidike dicséretével. Mire az írást elvégezte, mégis aggodalmasan felsőhajtott. Ez a sziveből szakadt sóhaj beillett volna imádságnak is; olyan vigasztaló szeretettel és áhítatos óhajjal gondolták el mindnyáján a kérőbe ment lelvéről: Uram Istenem, add, hogy ne elkésve érkezék oda.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Erzsébet napja.** A vallás- és közoktatási miniszter rendelete értelmében az iskolák f. hó 19-én megboldogult Erzsébet királyné emlékére iskolai ünnepélyt rendeznek. Az Árpád-házi, magyar szent Erzsébet tiszteletére az ünnepélyes istentisztelet a róm. kath. templomban f. hó 19-én reggel 9 órakor tartatik meg.

— **Előléptetés.** Ö Felsége a király Alszeghy Lajos csáktornyai illetőségű, Raguzában állomásozó cs. és kir. hadnagyot, főhadnaggyá léptette elő.

— **Körjegyző választás.** Az elhalálozás folytán üresedésben volt vízi-szent-györgyi körjegyzői állásra f. hó 14-én egyhangulag Martonossy Imre okl. jegyző választott meg, ki ugyanott az anyakönyvvezetéssel is meg lett bízva.

— **Tanítónő választás.** Mura-Szent-Mártonban az ottani iskolához tanítónőnek Zsidi Gizella tanítónőt választották meg.

— **Végrehajtói képesítés.** Andrócsicz Lénárd perlaki ügyvédi irnokot a nagy-kánizsai kir. törvénytudó a bir. végrehajtói állásra egyhangulag képesítettnek kimondotta.

— **Szabadságolás.** Jelinek László felső-mihályfalvi körjegyző és anyakönyvvezető betegsége miatt szabadságoltatott, helyettes körjegyzőnek Pintárics Pál okl. jegyző rendeltetett ki; az anyakönyvi teendők végzésével pedig Ungár Adolf dráva-csányi anyakönyvvezető bízott meg.

— **Közgyűlés.** A csáktornyai kereskedő ifjak önképző-egylete ma, azaz f. hó 18-án tartja meg évi rendes közgyűlését az egylet helyiségében.

— **Szinészet.** Fekete Miksa szinigazgató 30 tagból álló társulatával Fiuméből, a hol több hónapot át játszott. Csáktornyára fog érkezni a jövő hét végén. A társulat előleges színházi jelentéséből, az előadandó színművek sorozatából s a társulat tagjainak névsorából méltán következtethetjük azt, hogy Fekete Miksa társulata elsőrangú szintársulat, melyet érdemes pártolni. A szinigazgató 12 előadásra bérletet nyitott a következő árak mellett: I. rendű körszék 20 kor., II. rendű 16 kor., zártszék 12 korona. Ajánljuk a társulatot a közönség jóakarataiba!

— **Választmányi ülés.** A helybeli Keresztény Jótékony Nőegylet f. hó 13-án Bernyák Károlyné urnő elnöke alatt választmányi ülést tartott. Elnök melegen üdvözölve a megjelent tagokat, bejelenti, hogy Jeney Gusztáv nyug. népiskolai igazgató — tekintettel hosszas betegsége — az egyletben viselt titkárságáról lemondott. A lemondást a választmány mély sajnálattal vette tudomásul, s a volt titkárnak az egylet érdekében teljesített ügybuzgó és tevékeny működéséért jegyzőkönyvi köszönetet mond. A titkári teendőkkel ideiglenesen Brauner Lajos közs. tanító bízott meg. Tárgyalás alá került több folyamodó kérvénye segélyezés ügyében; egyúttal elhatározottak, hogy a közeledő karácsonyi ünnepekre 20 tanuló meleg lábbelivel, a szegényebb sorsú szülők pedig tűzfával láttatnak el. Végül az egylet-alap gyarapítására a jövő év első hónapjában, január hó 12-én tánczoszörucskát rendez.

— **Öreg Tóni.** Folyó hó 7-én Zrinyikülvárosban, a Megla-féle házban egészen elhagyatva meghalt egy 77 éves ember, kit a városi közönség csak »Öreg Tóni«-nak nevezett és mint a megszakadozott kárpitos munkák foltozójának ismert. Becsületes neve

azonban az elhunytak Reif Antal volt. Ugyszólván nagyon kevesen tudták róla, hogy ő daliás legény korában a vitéz Radetzki hadseregének vitéz katonája volt, valamint az sem volt ismeretes, hogy Széchenyi Béla grófot 1878-ban Kinában tett utazásában Reif Antal követte mint vadász. Volt ő más főrangok alkalmazottja is, velük Ázsia és Afrika jó részét beharangozva. A világlátott embert a legnagyobb szegénységben érte a halál, betegsége ics csak néhány napig tartott; életében alig ismerte a nyugalmat, legyen pihenése csendes!

— **A helybeli Kisedővő-Egyesület** a mai napon délután fél 3 órakor választmányi, 3 órakor pedig közgyűlést tart a kisedővő-ülnézet egyik termében. Az elnökség ez uton tisztelettel kéri az óvó-egyesület választmányi és rendes tagjait, miszerint — tekintettel több fontos ügy elintézésére — szíveskedjenek a mai napon a gyűlésen megjelenni.

— **Értesítés.** A pécsi m. kir. posta- és táviratigazgatóságától. 30290. III. sz. Azon czéltől, hogy a váltópénztári teendőkkel megbízott kir. adóhivatalok székhelyén kívül és főleg a kereskedelmi és iparvállalatok telepei, gyárak stb. részére szükséges ezüstpénz beszerzése megkönnyítéssé, a kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur ő nagyméltósága megengedte, hogy a magyar posta belforgalmában a postautalványok feladói kiköthessék, hogy az utalványozott összeget a rendeltetési hely postahivatala ezüst pénzkészlete erejéig ezüst pénzben fizesse ki. E célra elégséges, ha feladó a postautalvány czimoldalának felső részére ezen szavakat: »ezüst pénzben fizetendő« szembetűnően feljegyzi és színes írónal aláhúzza. Ha ezen rendelkezés hiányában czimzett kérné az utalványozott összegnek ezüst érmeben való kifizetését, ezt a hivataloknak ezüst pénzkészletük állományához mérten teljesíteni kell. Pécselt, 1900. november 8-án. Az igazgató helyett: S e b ő k.

— **Tűzvéz.** Decskő Tamás polsztraui lakosnak a martinoveczi (Mártonhegy) hegyen levő lakókáza, istállója, pajtája és sertésóla m. hó 29-én d. e. 10 órakor leégett. A kár 500 korona. Az épületek biztosítva nem voltak. A stridói csendőrség a tűz mielőtti keletkezése ügyében a nyomozást megindította, s ekkor kiderült, hogy a tűzet Herjavec Márton martinoveczi lakos 7 éves Menyhért fia okozta oly formán, hogy a szoba padlózatán a fiu egy szál gyufát talált, s azzal a pajtában levő szénát meggyújtotta. A fiu apja gondatlanság miatt a helybeli kir. járásbírósnak feljelentett.

— **Elopott ékszerek és ruhák.** Kornicz Miksa helybeli lakos f. hó 8-án buloztatát Varazsdról Csáktornyára szállította. Az egyik koci butorral együtt éjjelre Hirschler Mór helybeli lakos zártalan udvarán hagyott; a kocsin volt nyílt szakaszból 1 női fekete selyemruha, 1 drb nyakba viselő női óralánc, 1 drb ezüst karperecz több lóggóval és 1 drb vasalt férfi ing összesen 145 kor. értékben f. hó 8-én virradóra ismeretlen teltesek ellopták. A csendőrség a nyomozást minden irányban megindította.

— **Csak 4 koronáért** 200,000 korona nyerhető. Különösen kedvező nyeresési esélyeket nyújtanak az Ö Felsége által engedélyezett új államsorsjáték sorsjegyei, minthogy 18,122 sorsjegy 418,640 korona készpénzben kerül egyszerre sorolásra és a főnyeremény 200,000 korona. Állami feülegyet és kezesség. Minthogy e 4 koronás sorsjegyek előreláthatólag gyorsan elfognak, ajánlatos, hogy ily sorsjegyekre szóló megrendelések a Nemzeti Pénzváltó Részvénytársaságnál (Budapest,

Gizella-tér, Haas-palota) mielőbb, de legkésőbb 8 napon belül beküldessenek. — A nevezett intézetnél osztálysorsjegyek is kaphatók eredeti áron és megjegyezzük, hogy ez egyúttal az ország legnagyobb osztálysorsjegy-elárúsító helye, mely a sorsjegy-vevőknek a legnagyobb előnyöket és biztonságot nyújtja.

— **Örök naptár.** A legeredettebb és legerdekesebb naptárak egyike az immár 3-ik kiadásban megjelenő Bacsó-féle »Örök Naptár«, melyet Bacsó Ferencz fővárosi állami tisztviselő szerkesztett. Magában foglalja ez a mult, jelen és jövő bármely évetlen előfordulhat összes naptárakat, számszerint 61 teljes közönséges naptárt, melyek az évek folyamán váltakozva érvényesek. Aki tehát egyszer megveszi, minden esztendőre ellátja magát naptárral, miáltal sok pénzt takarít meg, sőt az elmúlt évek naptárainak is mindig birtokában lesz, ami igen érdekes dolog. Így pl. a többi közt megtalálhatja benne mindenki a maga születési évének naptárát, s láthatja belőle, hogy a hét melyik napján pillantotta meg a világot, hogyan estek abban az évben az ünnepek, husvét, pünkösd stb. stb. Rendszeres gyűteményben közli továbbá az »Örök Naptár« hosszú évszázadok időjárásitapaszalatait és babonáit, melyekből komolyan vagy tréfásan mindig előre megmondhatjuk: milyen idő lesz? Igen becses a világtörténelmi nevezetességeket tárgyaló fejezete is, mely gazdag anyagot szolgáltat mindenkinek minden körben az okos, szellemes és lebilincselő társalgásra. Külső kiállítása pedig új, díszes, színpompás, hogy a legelőkelőbb szalonok asztalán helyet foglalhat, s így alkalmi ajándéknak is különösen ajánlható. Bolti ára 2 korona, de a »Muraköz« előfizető 1 korona 30 fillér kedvezményes áron kapják meg a »Muraköz« kiadóhivatalában. Vidéki megrendelésnél ajánlott és bérmentes megküldésre meg 35 fillér is melléklendő.

Fischel Fülöp (Strausz Sándor) könyvnyomdájában Csáktornyán egy tanoncz azonnal felvétetik.

Az ülő életmód hátrányai.

Sommi sem nélkülözhetetlenebb az életre, mint a tiszta jó levegő és semmiféle élő lény meg nem élhet a természetben a levegő elvon sa mellett. A romlott levegő azon szervezetet, mely azt beszívja, vérszegénnyé teszi s a legjobb egészséget is megtagadja. A vér nem találja meg többé az életképességéhez szükséges elemeket, elszegényül és már nem elégséges a testi erő fenntartására. A vér ennél fogva gyarapítandó és megújítandó, amely ezelt a Pink-labdacsok csodálatos módon betöltik; ez a vér legerősebb megújító szere és számos bizonyítvány érkezett hozzánk azon hatékonyaságról, melylyel az összes betegségeket leküzdő, melyek az elszegényedett vértől származnak, u. m.: vérszegénység, sápkór, az idegek, a gyomor s a belek betegségei, rheuma, tüdőelütés és általános gyengeségi állapot. A fent mondotak bebizonyítására alábbiakban közöljük Indra Ferencz ur levelét Jamnitzból (Ausztria).

»Ülő foglalkozásom, melyre hivatalnoki állásomnál fogva itélve vagyok, lehetett az oka annak, hogy én éveken át étvágytalanságban és ehhez képes elégtelen táplálkozás folytán vérszegénységben szenvedtem. Az utóbbi időben még általános testi elgyengülést is éreztem. Ezen sajnálatos állapot arra késztetett, hogy a feldicsért Pink-labdacsokat használjam, melyek mint vérmegújító és idegerősítő szer ismeretek. Már egyetlenegy doboz elhasználása után visszatért az étvágyam, épmgy eltűnt a gyengeség s végre egészségem teljesen meg volt erősödve.«

Kapható minden gyógyszerárban, valamint Ausztria-Magyarország fővárosában **TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerész-nél, (Budapest, Király-utczaa 12.)** 1 frt 75 kr-ért dobozonként, vagy 9 frt-ért 6 dobozonként.

Felolós szerkesztő:
MARGITAI JÓZSEF.
Kiadó és lapulajdonos:
FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR.)

Sve pošiljke se tiču zadržaja novinah, naj se pošiljaju na me, Margital Jožefa urednika vu Čakovec.

Izdateljstvo:

Knjižara Fischel Filipova, kam se predplate i obznane pošiljaju.

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povuđljivi list za puk

Izlazi svaki tijeđen jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 8 kor.
Na pol leta . . . 4 kor.
Na četvert leta . . . 2 kor.

Pojedini broj: koštaju 20 fill.

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

MEDJIMURJE

Službeni glasnik: »Čakovačke Šparkasse« »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«, i t. d.

Na dan Elisabete.

Iz Árpádove familije je vnoĝo slavniĝ sinov i kćerĝah se rodilo.

Vitezi, koji su domovinu branili i neprijatelje nadvladuvali i magjarskom junaćtvo tak lępi glas priskrbeli mudri zakonodavci, koji sa mudrostjom su prestigli one dobe, kraljevski ćlani pak su svi bili obranitelji i širitelji kršćanstva; i sv. Štefan, apostolski kralj, Imra devojaćki herceg. sv. Ladislav junaćki kralj su svi pęlda pravim kršćenikom.

Ali poleg ovih su se našle i ženske grane, koje su sa devojaćkim žvljenjem sa poniznostjom svetostjom svojom glasovite postale na dalko zemlje. Zutra sveti cirkva dan Sv. Elisabete iz familie Árpádovcov, koja je vu bogatstvu tak kak vu siromaštvu ponizna dobrostivna i kršćanskih ženah pęlda bila. Ona je bila kći II. Andraša kralja i rodila se je 1207-g; vu ćetiri ljetnoj dobi je zarućnica vu 12 ljetnoj dobi žena a vu 22 ljetnoj dobi pak vdovica postala thüringijskog Lajoša grofa; a vu 24 ljetnoj dobi svoga žvota je vumrla.

Kak kratki život! Ali iz kuliko dobriĝ ćinov iz zvršavanjah materinskiĝ dužnostiĝ stoji njenoga žvljenja kip!

Cirkve su se zidale na spomen njeni pesniki su od njezinog svetog žvota pisali, ali najviše je napravila kršćanska cirkva, kad je Elisabetu med svete zapisala.

*

Šeststo i trideset ljet je minulo po onim vremenu, kak se je sv. Elisabeta narodila na slavu naše Magjarske i na diku ćeloga kršćanskoga svęta.

Po šestotrideset ljet se je vu bavarskim narodila jedna kraljevska kći, jedna princeza, koju su za Elisabetu krstili i kojoj je sv. Elisabeta postala patronom, zagovornicom. Pak kad je mala pucka devojkom postala sa leptom, sa ćistom dušom i dobrotivnim srćem je ćudjena bila od svakoga. I dober Bog, kak da bi ovu Elisabetu nam stvoril na mesto one, koju nam je zdavnja z med nas vzel; bavarska Elisabeta je blizu nas došla, kakti žena mladoga cesara Austrie.

Kraljica je postala prosto odhranjena bavarska princeza i nije nigdar nosila vrednije niti jedna žena od nje kraljevsku korunu. Tak telesna, kak duševna ljepota nju je kraljicom dela i bez korune. Veliku pravicu su rekli oni, kad su govorili, da najlepša i najbolša kraljica vu Becu stanuje!

Iz parade venćanja je onda na Magjarsku malo opalo, oh, jer teško vręme je bilo ono za magjare. Nę sa vnoĝim prije su nas na rat prisiljili, da si obranimo naš juš, naše zakone, pak kad su nas po vitećkim našim branjenju nę mogli obladati, proti nam su na pomoć zvali onu jakost, koja je do sada svaku slobodu potrla i pod kojom smo i mi, akoprem vitećko, morali opasti. Sada su nećemurni obladavniki vu rešć, na galge vlekli one, koji su je višeput vitećko, obla-

dali i svaki dan je novu nevolju, novo trpljenje donesol na nas, pak svako trpljenje je jednoga-jednoga korena ztrĝlo ulanja i vere.

Teški ćnevi su to bili za magjare, gusta kmićna noć je bila vu Magjarskoj i teško je bilo ufanje za zorju.

Narod je ufanje na ufanje zidal. I kad je med nas došla Elisabeta nam je leži postalo. Kak da bi magjari znali, kak da bi ćutili, da kam se moraju obrnuti. Elisabeta se je smilovala vnoĝo trpljenim i vu nevoljah tak plemenitim magjarom. Vu glibokim srćem pre razmela, da vu onim narodu, koj nevolju tak dobrovoljno i tak plemenito trpi, je vu njem za živeti, vęra, juš, i jakost i koj se vu takov narod ufa, stalnu podporu je našel.

Zato je došla tak batrivo med nas, kad su se prusi grozili cesarskomu tronušu, jer se je ufala vu vernosti magjarov. Ovo ufanje je i onda pokazala, kad su ju austrijski naućniki opominjali naproti magjarom. Velicasta njezina usta su k tomu mudro nazad odgovorila: »On narod, koj je poleg Marie Terezie stal, kada nju je ćeli svęć ostavil, niti denes je nę pozabil slavne reći. »Žvljenje i krv za našeg kralja! Idem med svoje verne magjare.«

I došla je med nas, tu je bila sa svojom decom pod obranbom dobrog i vernog srćca magjarov tu je preživela vežbanjem dobriĝ ćinov teške dneve austro-pruskoĝa

Z A B A V A

Koliko more dobro diete.

Danas vam moji dragi hoću o jednom vojniku pripoviest pripoviedati, koj je po jednom dobrom dietetu dober kršćenik postal, a kak se je to dogodilo, pripoviedal mi je sam, pa hoću i ja ovde njegovimi riećmi ćieli dogodjaj pripoviedati. Taj muž je onda, kad mi je to pripoviedal, mogol okolo trideset godinah star biti a bil je od meštrije tesar, (aćs mester) danas pak živi u Šlavonji negde kakti nadćestar sa plaćom od ćetirinast stotinah krunah na godinu, koju službu je dobil, jer je bil izslužen vojnićki podćastnik (altiszt).

On pripovieda: »Ja sam bil deset godinalh vojnik, kakti takov sam prošel ćielu svoju domovinu i ćielu Austriju, u magjarskoj sam jednu godinu bil u Fehérvaru u garnizoni te sam dapaće i izvan našega kraljestva došel, najme 1864-te godine u Schleswig Holstein. Ja sam bil u velikih i malih varoših pak i u selih, pak sam razne države i ljude videl. Ja sam bil zdrav i bolestan, živel sam u izobilju i trpel sam

nevolju. — Mene su moji poglavari rado imali, isto tak i moji komeradi, koji su me toboz za više izobraženog držali nego su oni bili. Gde sam bil na kvartiru, svigde su me rado imali, jer ja sam bil vrlo prijatelj sa ljudmi a nisam nikada bil surov i neotesan, kak su to mnogi vojnici, koji se onda još stim okolo hvale i diće, kak da bi to kakovo junaćtvo bilo.

Da me je tko pital, kakove sam viere, ja bi mu doduše bil istinu odgovoril, da sam najme kršćenik, ali o vieri kršćanskoj nisam nikaj znal. Ja sam ravnić na komando u cirkvu hodil, ali jeli je bilo zato, što sam na komando, primoran u cirkvu išel, ili pak zato, jer su naši officiri pred vratu vani ostali, kad smo mi morali u cirkvu, ili pak jer u cirkvi nisam na nikaj pazil: jednom rieću ja o vieri nisam nikaj znal! — Moja viera je sastojala u tom, da je krasli nepošteno a poglavarom pokoran biti dužnost; a zakaj je ono nepošteno a ovo dužnost, toga nisam znal niti sam u tom imal i samo pojna.

Molitvenu knjigu nisam imal, pak kaj bi i šnjom, molil nisam i onak nikada a niti sam molil znal. Za ćielog mog solda-

kog žvota, na svih mojih marših nisam nikada niti moliti niti svete piesme pievati ćul izvan u cirkvi, a onda je nisam niti molil niti pieval sa ostalimi. Ja sam znal, da je jedan Bog, ali na njega mislil i njega poznal nisam nikada. Ja se i danas još ćudim, kak nisam pod ovakovimi okolnostmi u velike griehe i u zloćine opal, pošto sam onak posve bez Boga na ovom svietu živel, moguće, da je tomu bil zrok, što sam si utvaral da sam uredan i pošten ćoviek, za kojim se nemre niti nesme nikaj zla govoriti. Dakako, da je to odurno bezbožtvo bilo, kakti ćoviek bez Boga a kakti kršćenik bez Kristuša živeti, to ja za onda nisam spoznal, pak zato niti »malenkosti«, kak su to kletve, pijańćevanje, po danu i noći boloduvanje, to sve nisam za nikakov grieh držal. — Ali pri tom sam se ipak ćudnovato ćutil uvijek, meni je uvijek nekaj falelo — nekaj mi je uvijek manjkalo, a nikada nisam znal kaj mi manjka. Da mi Bog i viera fali, na to nisam niti mislil. Jednoć je naša regimentska muzika na cesarov rodjendan igrala jednu milu ariju — onda su mi došle suze na oći, ali ja nisam znal zakaj ikaj me je u toj miloj ariji do suzali ganulo.

rata. Čutila je da tu znaju njeno veliko srce ceniti i razmeti.

I naše ufanje je pod jednim vekše bilo, kad se je glasilo, da se vladarica vuči magjarski, vnogo, vnogo, ljet je minulo da je ona bila prva vladarica koja se je navčila i govoriša magjarski. I kak lépo je glasil magjarski jezik iz njenih vustah! Potlam smo čuli, da čita, vuči se povest Magjarske, plače se zbog nepravčnosti, koju su s nami učinili razmi i čuti našu žalost našu nevolju. Pak na njene suze se je omeksalo srce magjarov, njena ljubav je takaj ljubav natočila vu nas, jer ljubav je plača ljubavi.

Kmica se je nazadnje na z rju obrnula, njena angelska ljubav je pomirila naroda sa vladarom. I kad je mir vu 1867-og ljeta korunjenu tēlom postal se je razpršila noć i tu je bila svetlost sunca, pak kad je sv. Štefana korona se tekнула plećah Elisabete, za nagradu njenih vnoгих činov je mogla četeli vu srdcu, mogla je reći vu sebi: Stotina i stotina godinah kukolja sam izćupala iz srdcah.

Prava kraljica, kraljevska mati nam je postala. Rado se je zadržala med nami, svoju decu je tu dala odgojivati, vu naših teškoćah nas je pomagala, branila, pak kada se je narod žalostil nad smrťou dvēh velikih sinov naše domovine, ona je bila prva pri raki sa věnci i od ovih su nas samo njene suze genule bolje.

Ali jaj, došli su težki dnevi i nad nju, z dēna z lēva pobere smrt one, koje je krv, ljubav k njenomu srdcu prikopčila i sve, sve ove nevolje su njoj jeden — jeden dēl srdca ozmrznila. Pak kad njoj je dinoga sina njeno ufanje i naše ufanje, njenu gizdavost i našu gizdavost smrt na hitrom pobere, srce se njoj stresi, od nevrtačljive, gliboke rane, od onda njoj je život samo borenje na zemlji. Ostavi svēta i samo vu vu Božjoj naravi išče balzam na njene težke rane.

Sa žalostnim srdcem smo sprevadjali našu dragu zagovornicu od koračaja, do koračaja, — strahom smo bili za život njeni svaki dan smo molili, oa njoj naj da nazad zdravije svemogućić, pak dok

Na to domarširamo jednoc u nieko selo, gde smo imali osam dni počinka i ja budem kod niekog seljaka nastanjen, koj me je vrlo uljudno primil, pak kad mi je pokazal moju komoru, zapita me, jeli hoću s njimi za jedno jesti ili pak mi gazdarica donese moje jelo u komoru. Ja na to prijazno odgovorim, da mi bude dragše, ako budem šnjimi u družtvu jel, nego na samu. I pošto je upravo bilo poldan zapelja me seljak u sobu, gde se je on sa svojim obitelju i družinom za jedan stol sel i meni ponudil miesto, da polag njega sednem.

Ali kak mi je bilo pri duši, kad je gozdarica donesla jelo na stol i u tom hipu su se svi, kakti na komando sa svojih sedalah stali a gazda pričme ozbiljno i pobožno molitvu za pred jelom moliti: »Sviuh oči izgledaju Tebe o Gospodine. Ti njim daješ jelo i pilo u pravo vrieme. Ti otvaraš svoju blagu ruku i blagoslivaš sve, kaj se tu gible i zive.« — Zatim sledi jedan »Otec naš,« a konačno rieči: »Ovo jelo nam blagoslovi Bog Otac, Bog Sin i Bog duh sveti Amen!« — Svi, dapače i mala dieca su pod molitvom pobožno sklopljenimi stala te im je bilo videti, da su zajedno molila, još

smo mi tu doma molili, zatoga je njezino srce dalko vu tuđjoj zemlji prestalo tući.

Vu tuđjoj zemlji je poslal bodac vu njenu srce jeden krvolok i to je ona mirno primila dobrovoljno je nagnula doli glavu, kad njoj iz poverhnenog lica sa kuščom doli zela život smrt.

Došel je strašen glas!

Žalostno su zvonili zvoni po celoј Magjarskoј i glasili su, da neimaju magjari više kraljicu Dobročiniteljicu, zagovornicu. kraljevska mati naroda je vumrla!

I došlo je vreme razstavljanja; — došla je vura pokopanja.

Plakali smo se i molili smo!

Doli su nju deli vu hladnu kriptu. Jeden poleg drugoga počiva već sin i mati. Doli su deli mater magjarov, tužni magjari opet sa jednim više svetcov imaju.

Ufanje i veselja naroda najveću stran su sa njom pokopali, ali nē su pokopali našu gliboku hvalu prama njoj. Duševnost magjarska se je opet vužgala, lépu cirkvu — postavimo njenomu imenu, — pil postavimo njenomu spomenku, koj ne bude imel, para; pesnik inšpiraciju dobi nad njezinom poniznošću, dobrotom i péva od njenog srdca i svaki magjar si vu srce zapiše: Bila je jedanokrat jedna kraljica, iz tuđe zemlje je došla k nam i sa srdcom dušom je naša postala.

*
Oh dobra naša kraljica! Neizmerna ljubav nam to da čuteti, da si tam vu kraljevstvu blaženih, vu tvoje kraljevske rodbine i patrone sv. Elisabete krugu. Suznima očima prosimo vas, vi pēde zemeljskih materah, molite se za nas magjare i za našu domovinu pred materjom božjeg sina, patrenom našom.

Nespozabite se z nas!

Brauner L.

KAJ JE NOVOGA?

Željeznička nesreća.

Vu Parizu se je na jednim banhofu jeden šnelcug tresnul vu jednoga drugoga cuga. Expresscug vu kojega se je tresnul, se je prehitil. Više kupejah se je združgalo,

dapače i najmenji dečarec od kakovih četirih godinah, je pod motitvom bil miran, kak da je u cirkvi, te je samo on zadnji »Amen« glasno izgovoril, valjda od veselja, da idemo jest.

Ja sam se takodjer iz svog sedala stal, kak i ostali, jer sam za nepristojno držal, da ostanem sam sedeć dok drugi stoje, ali sam od nutarnje uzrujanosti drhtal. Jel sam malo, gazda me je prijazno nudil, da neka samo pošteo — iz zdele grabim i neka se pri jelu nikaj nesramujem, jer da jelo veže dušu i tielo skupa.

Kad pak smo se božjeg dara naužili te se nasitili te ruke pobožno sklopili a gazda je izmolil zahvalnu molitvu. Zatim su si svi, jedan drugomu pružili ruke, te je otišel svaki na svoj posel, dieca su se sela k-knjigam, jer je na skoro bilo vrieme za u školu iti. Tiho i promišlavajući sam se posle jela sednul u jedan kut, te sam pričel ozbiljno promišlavati kaj sam ov hip u toj pravoj kršćanskoј kući videl i čul.

Dok sam ovak z dubljen u kutu sedel, dojde kmeni on mali četverogodišnji dečareć, sedne mi se na koljena i veli onom dietinskom ljubeznivostju, kojom samo prav

a šine su se razrgale te je 8 ljudi smrt dobilo pri nesreći, a 16 njili je jako oranjenih. Nesreću je nē dober signal zročil. Mrtve su vu Pariz odpeljali Med zročilim je i mašinist i hacar. Baudin minister težački se je na mesto nesreće peljal.

Zaklal si je sestru.

Vu Hasznos občini je Kulykó Andjár poljar prilikom čišćenja puške nehotomice streljil svoju sestru, Mariu. Kuglja je čez muždjane puce išla i ova je mrtva doli opala. Kulykó je sada vu zdvojnosti proti sebi obrnul pušku, ali kuglja ga je samo na plećah ozledila malo. Iztraga se je započela.

Martinske guske.

Požonski orihodox zidovi, kak svigdar, tak i letos su dopust dobili od kralja, da su mu navadne martinske guske preporučili na martinje. Guske su dva tajniki nesli i to k kralju četiri, a Ferencz Ferdinand fohercegu dvē lépe guske. Prije jeden den je kralj ove na audenciji prijel vu Budimpeštu.

Zbog ljubavi.

Lēpa Mihályi Ilona švelja je jako ljubila svojega zaručnika Stutz Györgya. Vu nedelju su skup išli vu krčmu na bal. Stutz je med tancem iz huncutarije kušnul svoju tancaricu, zbog česa se je tak razsrdila Mihályi Ilona, da je taki dvaput pljusnula zaručnika, a zatam pak je dimo otišla. Drugi den njoj je žal bilo već za njeni čin, pak je zato išla k zaručniku i oproštenje je prosila. Ali on njoj taki — nije hotel odprostiti na kaj je ona noža spuknula, i do črenj ga je vu srdce Stutza zabola, gdo se je mrtev srušil doli. Pucu su taki prijeli i prek dali sudu.

Željeznička nesreća.

Iz Frankfurta (poleg Majne) pišeju jednim budapeštanskim novinam, da se je o. m. 8-ga vu noći med Mühlheim i Offenbach banhofi jeden osobni cug tresnul vu jednoga drugoga cuga. Jedna kupeja se je združgala, zbog česa se je onda gazd explodedal i dvē zadnje kupeje su se vužgale. Svi putniki, koji su vu zadnjoj kupeji bili, su smrti postali aldovom. Blizu 20 njih je

dobra dieca znadu govoriti: »Čuješ soldat, nuder mi pripoviedaj jednu pripoviest o našem dragom Jezušeku!«

Ja mu u mojoj uzbuđenosti pričmam svašta drugo pripoviedati, jer o našem zvečitelju nisam nikaj znal. Ali dečarec nije popustil, — već je ostal pri svojem te samo zahtievaj, da mu nekaj o dragom Jezušeku pripoviedam i tim svojim zahtievanjem me je tak u stisku natieral, da sam mu konačno rekel, ja neznam u dragom Jezušeku nikaj.

»Pak ti si već tak veliki zrasel — a još nikaj neznaš o dragom Jezušeku? Onda ti niti nebudesh nikada došel u nebo, gde je tak liepo kak nigde. Meni je mama to pripoviedala.«

Je, — na nebo nisam nikada mislil, ali sad mi je postalo u duši strašno, kad sam iz ustah toga dieteta čul odsuda, da nedojdem u nebo.

Ja sam zatim otišal van te sam posietil u selu moje kamerade, za da se malo razbistrim, ali iz nutarnjeg nemira nisam nikak mogel van iziti, pod jednom su me tiskale rieči dieteta.

U tam nemirnom duševnom stanju

koji su prilikom ove nesreće zgubili život. Nesreća se je u gustoj magli pripetila. Zrok je još nepoznat. Četiri ljudi su lahko oranjeni.

Zgoreta puca.

Vu Fogararu pri Csiki Zsigmond pisaru se ove dane smrtna nesreća pripetila. Domjan Ludovika 15 ljet stara služkinja je na večer sa gorećom svećom u ruci natakala lampasa sa petroleumom. Petroleum se je vužgal i prestrašljena puca je nē znala kaj drugo, nego je zateknulo flašu u kojoj je petroleum gorel. Na to je petroleum exploderal i sirom raznesel flašu. Oprava puca je ognja prijala i onak vu plamnu je na dvor bezala, gde je doli opala i omedijela. Ognja su pogasili na njoj, ali već kesno, jer je tak obezvana bila, da je za dva dni vumrla.

Nesreća.

Vu Kovászna občini su zbog nebrizljivosti roditeljev dvoja mala deca našla smrt. Csomos Ágnes je ove dane otišla z doma, pak je na malu decu zaprla vrata. Kad je za poldrugu vuru nazad došla su dvoja deca već mrtva ležala pod posteljom. Iz peći je iskra opala vun, od nje se je zažgal strožok i od toga su vumrla deca. Nebrizljivu mater su žandari prijeli.

Ubojnik zvon.

Velika nesreća se je pripetila vu Gizella-falva občini. Hernyák István zvonar je pijan išel vu turen i tak jako je natezal vuže, da je zvon doli opal na Hernjákovu glavu i nju čista zdrobil. Zvon je za tem na zemlju opal i pred turnom igrajućemu jednomu dečecu je takaj smrt zročil.

„Stari Tóni.“

O. m. 7-ga je vu Martani vu Megtovi hiži vumrl čisto ostavljeni jedan 77 ljet star čovek kojega su vu okolici za »staroga Tóni-a« zvali. Ali ime vumrtoga je bilo Reif Antal. Tak rekuć malo njih je znalo od njega, da je on med vitežkimi soldati Radetzki bil, pak niti to je nē bilo poznato, kaj je Széchenyi Béla grota 1878-ga prilikom putovanja vu Kihnu Reif Antal sledil,

odlućim, neiti domov u vrieme večerje, nego nekaj potlam i tako se u to vrieme pozabavam sa mojim kameradi. Okolo devete ure anda se povrnom domov, večerja je naravski već bila prošla, ali moj diel je gazdarica na stran metnula. Kad sam se sada sam kvečerji sel, dojde kmeni on mali domaći diečarec, koj je baš u to vrieme se spavat spravlat, pogleda me oštro i veli kaku zapovedajuć: »Najprije moliti, onda jesti!« — To mi je opet bil tvrdi udarac, jer ja niti nisam znal moliti, pak sam zato samo pred se gledal; nato dečec. sklopi svoje ručice na molitvu i izmoli mesto mene molitvu a onda veli: »Ovak moliti!« — To izgovorivši otide u postelju. Ja sam bil sav poražen, kak da sam pred neprijateljom bitku izgubil.

Kratko vrieme za tim dojde sva družina u sobu; svi se kleknu a i ja šnjimi i sada bude moieno za otpušćenje grihah i za obranu angelsku proti vragu i t. d. Ja sam se sramil, da se nisam podufal u „vis poglednuti, a ipak mi je bilo tak liepo pri srcu. Na to su si svi opet pružili jedan drugomu ruku, kak ono poslie obeda te su

kakti jager. I pri drugih velikih gospodah je bil on vu službi s kojimi je preputoval vekšu stran Azije i Afrike. Siromaka čoveka je vu najvećšim siromaštvu postigla smrt, samo nekoji den je bil betežen; vu življenju je nē jako poznal mira, pak mu zato naj bude mir vu grobu!

Ogenj.

Decsko Tamasa iz Polstrau-a na martinosevckim bregu stojeća hiža, štala, ške-denj i kotci su prošlog m, 29-ga zgoreli. Kvar je 500 koran. Stanja su nē bila asekulirana. Štrigovsko žandarstvo je izragu podiglo, da gdo je bil krivec ognju i znašlo je, da je ognja Horvath Mártona 7 ljet stari mali sin zročil tak, da je vu hiži našel jednu šibicu sa ovom je vu škeđnju podežgal seno. Otca dečevoga su zbog nebrizljivosti žandari prijavili sudu.

Zaklati gazda.

Héjja Mózes gazdu i zemeljskoga gopona Héjja puszte su njegovi biroši zaklati. Najme Héjja je višeput išel vu štalu da pogledne, jeli su marva vu redu. Pak ako je kaj nē bilo dobro je biroša, koj je svoje gazda posta zamudil nabuhal. Tak je ove dane išel još vu zorji vu štalu i biroše je još spati našel, pak zato je Dobrian Pavla, gdo je najprvi gori skočil, pljusnul. Biroš je na to žejjezne rasuhe zgrabil, pak je hotel gazdu vudriti, ali ov je rukom za rasuhami prijel i hotel nje je od biroša vzeti. Na krič su i drugi biroši spokakali gori i svi su navaljili gazdu, te su ga zatukli. Zatem su štalu vužgali i odbežali su Ognja je služkinja vzela vpamet, nakaj su ga onda teško pogasili. Čela stvar je taki bila prijavljena žandarstvu, koje je krivce spolovilo i kad su uluvali, nje je prek dalo nagyszebenskom törvényészéku.

Nesreća vu kopaonici.

Iz Brüxa pišeju jednim budapeštanskim novinom da se tam vu jednoj kopaonici dvaput exploderanje pripetilo. Prvić se je nē

si medjusobno zaželeli »lahku noć«, i onda su se na počinak razišli.

Samo gazda i gazdarica su još nieko vrieme budni ostali, te su u sobi pri olenki čitali iz svetoga pisma staroga i novoga zakona. Ja sam medjutim takodjer otišel u svoju komoru ua počinak i onde sam sad i ja molil: »O Bože, Ti Bog ove kuće, budi i moj Bog!«

Za mene je bila odlučna prva nedelja, za tim, kad su svi u cirkvu išli. Tog dana sam i ja svetoj službi prisustoval, onom po-božnosťju, koju neću nikada zaboraviti.

Od tog vriemena je sa mnomo posve drugčije bilo, ja sam pričel svete knjige čitati te sam se učil moliti, a najradje sam čital bibliju staroga i novoga zakona i danas mogu reći, da bi znal vrlo mnogo o dragom Jezuseku pripovedati, kad bi me opet onakov mališ, na kolenih mi sedeći za to zaprosil i nebi mi trebal svoju odsudu izreći, kak onda, da najme nedođem u nebo.

Em. Kollay.

nikakova nesreća pripetila vu ljudih, ali drugoč, kad je za dve vure potlam opet exploderanje bilo su 32 ljudi nesrećno postali i to jedenajst njih je zmed ovih mrtvih a drugi pak su oranjeni.

Nekaj za kratek čas.

Dvoranik: Gospodjica, prošlu noć sam senjal, da sam njim vu snoboke došel . . . Neznaju, kaj znamenuje ta senja?

Gospodjica: Sigurno to, da oni više pameti imaju vu snu, kak po danu.

Nagy Ferencz i Kis Ferencz.

Poštamester zapovē svojemu trageru, da naj spitava v seli za nekakvoga Nagy Ferencz tkalca, i ako ga najde naj dojde s njim na poštu kajti penezi su mu došli po poštu.

Tē trager čeli dēn hodi, drče po selu, dok komaj i komaj večer najde jednoga inci-finci čovečeka, kojega pelja odmah sobom.

No, tak ste našli Nagy Ferencz tkalca? — pita poštamester

Je, prosim ponizno, v celom selu ga nē Nagy Ferencz tkalca i pri občinski hiži su mi rekli, da ga nē pak zato sam sobom dopeljal Kis Ferencza, i taj je tkalec; kajti sam si mislil, ako je ran nē veliki, itak bu bolši kak nikši.

Grubijanska Paula.

Mama: Draga čerkica, Mariška, već je vrēme, da ideš spat. Kušni Paulu gojiteljicu i reći njoj, da te dēne spat.

Mariška: Je, draga mamika, Paula je grubijanska, ako ju kušneju. I papa je pljusku dobil včera od nje, zato, kaj ju je kušnul. —

Detječja zelja.

Mama: No, ve ite vun deca, ide gospon doktor.

Klēmica: Oh, mamika, dopusti nam, kaj nuter ostanemo, radi bi . . .

Mama: Kaj bi radi?

Klēmica: Papa je rekel, da tebe doktor bači za nos vodi, pak bi i mi to radi vidli, kak se to za nos vodi, to jako smešno more biti. —

Hrusóczy Elek.

Gabona árak. — Clena žitka.

1 m.-máza.	1 m.-cent.	kor. érték
Buza	Pšenica	13.50 —
Zab	Zob	10.50 —
Rozs	Hrž	11.00 —
Kukoricza uj	Kuruza nova	10.25 —
» » ó	» stara	00.00 —
Árpa	Ječmen	11.00 —
Fehér bab uj	Grah beli	13.00 —
Sárga » »	» žuti	11.00 —
Vegyes » »	» změšan	10.25 —
Lenmag	Len	20.00 —
Bükköny	Grahorka	11.00 —

Odgovorni urednik

MARGITA JOZSEF.

Nyilttér*)

E rovat alatt közöltékert szeru alaki, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelősséget a Szork.

Foulard-selyem-ruha 8 frt 40 krtól

feljebb — 14 méter! póstabér és vámmentesen szállítva! Minták póstaforrdultával küldetnek; nemkülönbön fekete, fehér és színes Henneberg-selyem. 45 krtól 14 frt 65 kgr méterenkint.

Henneberg G. selyemgyáros (cs. és kir. udvari szállító) Zürichben.

3432. tk. 900.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy gr. Festetics Jenő végrehajthatónak Horváth Antal végrehajtást szenvedő elleni 438 korona tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a nagykanizsai kir. törvszék és a csáktornyai kir. jbiróság területén levő mura-szerdahelyi 309. sztkvben A. † 692/a. hrsz. 90 kor.; a mura-szerdahelyi 758. sztkvben AI. 215/2, 221/2, 315/4, 324/c., 333/4, 326/4., 1963., 2003., 2009/b., 2412/2., 2289/4., 1005/4., 2365/b. hrsz. 908 kor., a mura-szerdahelyi 907. sztkvben A. † 1881. hrsz. 62 koronában az árverés enzenel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az

1900. évi deczemb. hó 1. napján délelőtt 10 órakor

M. Szerdahely község bíróságánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% vagyis készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelelt árfolyammal számított és az 1881 évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügy-miniszeri rendelet 8. §-ában kijelölt övadék-képes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t.-cz. 70. §-a értelmében a bánatpénzuek a bíróságnál elő-

leges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. 758

Kir. jbiróság mint tkvi hatóság. Csáktornyan, 1900. szept. 9-én.

Schneider-féle **Páfrány-tokocsák** (Galandböz ehajtó.)
Millió embernek e szer visszaadta teljes egészségét!
Kik galandféregben és gyomorban szenvednek.

Pántlikagiliszta fejestől,

a páfrány-tokocsák által fájdalom nélkül, jótállás mellett, a legrövidebb idő alatt (6 perc alatt) teljesen elhajtatik. Ezen kitünő gyógy szer fájdalom nélküli gyors és biztos eredményért jótállás nyújtatik. Nem árt, ha pántlikagiliszta féreg nincs is jelen. — Az életkor megjelölendő. — **Törvényesen védve.** Egy eredeti doboz pontos használati utasítással a bel- és külföld részére 4 frt postai utánvétellel vagy 3.50 élelt való beklüddéssel.

A pántlikagiliszta tünetei a követzők: Az arcz halványárga, bágyadt tekintet, kék szemkarikák, lesoványodás, elnyálkásodás, bevont nyelv, emésztetlenség,

étvágytalanság felváltva mohó étvágygyal, gyakori rosszullet vagy éppen ájulások s szedules főleg éhgyomorral, egy gombolyag felszállása egész a nyakig, nyálösszegyülemles, a test megdagadása, gyomorsavgyomorhöz, gyakori felbőgés, hégőgés, hengergetés, hullámszerű mozgások, szuro, szívó fájdalmak és szurások a belekben, szivlobogás, a vérkeringés rendetlenségei, különösen nőknél, gyakori véletlenül beálló főfájás, a buskomorságra való hajlam, életuntás és a hatal ohajtása.
Egyedül valódi kapható: SCHNEIDER JÓZSEF gyógyszerésznél, Resicán, Fő-utca 55. (Délmagy. orsz.)

A.K. EGYETEM VECYTANI INTÉZETE:
A KRISTÁLY
SZT LUKACS FÜRDŐI
HECYIFORRÁS
IGENTISZTA
BICARBONAT
ÁSVÁNYVIZ
KAPHATÓ:
FUSZERKERESKEDÉSEKBE
VENDÉLÖKBE
ÉS MINDEN VASITI
ÉTKEZŐ KOCSBAN.

Több száz kiváló orvos által ajánlva. A legizletesebb és legolcsóbb ásványviz. Csáktornyan kizárólagos raktár: Strahla Testvérek fűszer, csemege és ásványviz kereskedésében.

Néklülőzhetlen házi gyógyszer!
Törvényesen bej. védjegy.
Egy családnál se hiányozzék a
Biztos és gyors segítséget nyújt a

ELSA-FLUID
Mindenkinek megmondom és megírom, hogy csak a híres Feller-féle **ELSA-FLUID** mentette meg életemet írja ifj. Szabó H. István. Pákoz.

paratlan csodás hatásu ezerszer kipróbált FELLER-féle ELSA-FLUID
(Egészségügyi hatóság által megvizsgálva és jóváhagyva.)

mely segít külsőleg és belsőleg a legtöbb betegségnél: lgy: láz, szúrás, szaggatás, köszvény, reuma, köhögés, nátha, gyomorhaj, hasmenés, mell-, fej- és fogfájás, étvágytalanság, gyengeség, szemhaj stb. stb. gyorsan és biztosan gyógyít. 12 üveg ára használati utasítással együtt 5 kor., 24 üveg 8 kor. 50 fill., 48 üveg 16 kor. Bérmentve küldi utánvétellel vagy a pénz előzetes beklüddése után az egyedül készítő: **FELLER V. JENŐ** gyógyszerháza a -Szt. Háromság-hoz- Stübica 135. (Zágráb m.)

Mindenkinek legmelegebben ajánlhatók a FELLER-féle Rebarbara-Pilulák
az «E L S A» védjegyvel.
Biztosan és fájdalom nélkül hatnak rossz emésztésnél, gyomornyomásnál, székrekedésnél, fégkélnél, vérszegénységénél, sárgalázánál stb. betegségnél.

Igaz történet. Egy öreg ember titka. 10 fillér portó előzetes beklüddése után ingyen küldetik.

I tkeres (6 doboz) használati utasítással együtt 4 kor. bérmentve.
Főraktárak Budapestben: Török József Király-u. 12. és Zoltán Béla N.-korona-u. 23. gyógyszerházakban.

Bámulatos gyógyszeredmények! 577 10-10

H i ž a

vu varašu Belovaru se dobrovoljno prodaje za jako fal cėnu i to najduze do 18 ili 20 d. g. **Hiža stoji iz 4 sobah, 2 kuhinjah, 1 komore, 6 klatrov** (hvatov) duboki zdenec, **sveskupa 440 □ klatrov. SVE NOVO!** — Vu blizini hiže je nova 8 razredna gimnazija. Ako bi želil koj stolar (tišler) kupiti, ja bi mu i moje **selske naručbe prek dal**, jer je vu toj hiži i **stolarska radiona** (verkštel) već više godina.

Opitati se je moći osobao ili listom kod **Mikule Lesnik** (iz Kotoribe), koj sada **u Belovaru (Križevačka ulica br. 13.)** stanuje. Pri njem je saznati zrok prodanja hiže. Vlastoik hiže: **J. SIMONYI, stolar.** 761

Néklülőzhetlen és utólérhetlen, hatása kitünő. Világzcikk, kivitel minden országba.

THIERRY A. balzsama.

Felíulmulhatatlan szer minden mell-, máj-, gyomorbetegség ellen. Külsőleg is hat. Csak akkor valódi, ha az oldalt látható zöld, törvényeszkéleg bejegyzett «a p a c z a» védőjeggyel van ellátva. Évente 6 millió üveg állítatik elő. 12 kis vagy 6 nagy üveg postán küldve 4 korona. Egy próbaüveg bérmentesen 1 korona 20 fillér. Széjleküldés csak előzetes fizetés esetén.

THIERRY A. centifolia kenőcse (csodakenőcs)

utólérhetetlen szívó erejű és gyógyíthatóhatásu. Operációkat a legtöbb esetben fölőlegessé tesz. E kenőccsel egy 14 éves, gyógyíthatatlannak tartott csonszati, ujabban egy 22 éves rákszerű bajt gyógyítottak meg. Antiszeptikus és gyógyítóhatásu mindenféle seb gyulladásánál. **Próbátérgely bármintve 1 kor. 80 fill. Az ősszeg előre beklüddendő.** Sok ezer elismerő irat áll rendelkezésünkre, melyek a föld minden részéből érkeztek. **Óvakodjunk utánzatoktól. Valódi csak akkor, ha e czég neve és védjegye rajta áll:**

A. THIERRY gyógyszerháza az „Órangyalhoz“ Pregrada, Rohitsch-Sauerbrunn mellett.
A cs. k. államv. hivatalnokok egyletének szállítója. 763 2-25

Árverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. bíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy gróf Festetics Jenő végrehajthatónak Stipán Antal elleni 9 k. 80 f. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a nagykanizsai kir. törvényszék és a csáktornyai kir. bíróság területén lévő mura-szerdahelyi 609.sztkvben Al. 141. hrsz. ingatlan 98. sz. házzal 732 kor.; a l. 140. hrsz. ingatlan 120 koronában az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az

1900. évi december hó 3. napján délelőtt 10 órakor Mura-Szerdahely község bíróságánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni kívánók tartoznak az ingatlanok becslésének 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 70. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismerényt átszolgáltatni. 759

A kir. bíróság mint tkvi hatóság.
Csáktornyan, 1899. szept. hó 9-án.

681. sz. v. 1900

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött bír. végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. § értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csáktornyai kir. bíróság 1900. évi Sp. 199/p.sz. végzése következtében dr. Hajós Ferencz csáktornyai lakos ügyvéd által képviselt Horváth Márton csáktornyai lakos javára Matosa Mihály felső-királyfalvi lakos ellen 384 kor. s jár erejéig 1900. évi október hó 18-án fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1070 kor. becsült 1 szekér, 1 könnyű kocs, 2 méncsikó és 1 kancaaló álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a csáktornyai kir. bíróság 1899. évi V. 802. számú végzése folytán 384 kor. tőkekövetelés ennek 1900. évi november hó 13. napjától járó 5% kamatai és eddig 87 k. 60 f. bíróilag már megállapított költségek erejéig Felső-Királyfalván leendő eszközlésére

1900. évi nov. hó 21. napjának d. e. 10 óráig határidőül kintüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőknek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni. 765

Kelt Csáktornyan, 1900. nov. 10-én.

Glavina János kir. bír. végrehajtó.

Valódi

Zagoriai mellszörp

Felnőtteknek valamint gyermekeknek igen kellemes gyógyszer: gőrcsós, szurás, hurutos-köhögés, tüdőkatarrus, elnyálkásodás és az összes mellbajok ellen.

Egy üveggel az ősszeg előzetes beküldése mellett 3 korona 30 fillérért szállít

THIERRY A. gyógyszerháza
Pragada (Rohitsch-Sauerbrunn m.)

Vigyázzunk a zárra, melyen a következő felirat van bevéve:
A. Thir y's Schutzengel-Apotheke.

Az idei tűzifaárak Csáktornyan házhoz szállítva:

egész kocsirakomány 5 öl 60 frt = 120 kor.
I. oszt. bükkhasáb ölenként 12¼ frt = 24 kor. 50 fill.
I. oszt. gyertyánhasáb „ 12¼ frt = 24 kor. 50 fill.
I. oszt. szil- és tölgyhasáb „ 11 frt = 22 kor.

Becsés megrendeléseiket kérve s pontos kiszolgáltatást biztosítva

tisztelettel

Scheffer-féle

kat. kincstári és tűzifa-telep.

742 6-10

Törv. bejegyzett

védjegy

Világhírű orosz karaván tea
Popoff K. és C. testvérektől Moskvában.
(több európai udvar szállító.)

Legfinomabb minőség.

Eredeti csomagokban kapható

Gránertestvéreknél Csáktornyan

valamint a monarchia minden elsőrangú fűszer és csemegeüzletében.

Pályázat.

Perlak nagyközség (Zala-vm.) a róm. kath. kántori állásra pályázatot hirdet.

Javadalom: szabad lakás (2 szoba, konyha, kamara, pince, istálló), 640 kor. készpénz havi előleges részletekben, 3 kat. hold és 227 □ öl szántóföld, 666 □ öl kert, 1 hold 79 □ öl rét (mely után az adót és járulékait a megválasztott fizeti) és stólaris jövedelem.

Születési, iskolai, erkölcsi és működési bizonyítványokkal felszerelt kérvények a főt. plébániai hivatalhoz intézendők **f. é. december 5-ig.**

Kötelességei: az előirt kántori teendők végzése és az állami iskolában heti 1 órán az egyházi ének tanítása. Próbára csak a felkéréndők jelenjenek meg.

Kelt Perlakon, 1900. november 14-én.

Zala József
jegyző.

764

Glavina András
bíró.